

ברברה סטרייסנד - כוכבת פורנו?

צורה. מה אומר — זה מדהים! באתי לסרט עם תיקוה גדולה ודעה קדומה שזו לא היא. אבל קשה להעלות על הדעת שיתכן דמיון שכה, ושאינו זה היא. זהו סרט ישן, לא ארוך, בשחור-לבן, איכות מחורר בנת, אבל חלקים רבים מאוד ברורים

איך העסק הבא שאלך לספר עליו מסתדר בידך עם מירשם לתינוקות? הוא מסתדר ועוד איך. מוטב לו שיסתדר, כי זה המיגרש שלי, ואיך פארצלציה אחרת.

אז ככה. כשהיינו בפאריס (כן, באותו שבוע מפורסם, אבל העסק הזה הצדיק סיפור גיפוד), פגשנו מפיס ספרים ידוע. אין בארץ מיקצוע כזה, כי כאן הבלבית הוא גם המלצר, וגם הטבח. בכל אופן, מפיס ספרים זה אדם שמקבל ביד תקציב של מיליונים, ועליו לגלות לבד כוכבים של „בסט-סלרים“, שיכניסו המון פרנקים להוצאת הספרים. הוא עובד תמורת משׁ כורת-ענק פלוס אחוזים מהספרים שגילה והפיק להוצאה.

זה רק ניראה כאילו הוא יכול לעשות טובות לחברים ולתת להם להתבטא חופי שי. במציאות, עושים לו כל שנה מאונים. אם התגליות שלו לא נמכרו בכך-וכך עותקים, הוא פשוט עף. אבל אם התגליות שלו מפוצצות את הקופה, הוא הופך משנה לשנה אדם יקר. שמונה שנים הוא כבר אדם יקר מאוד.

למה אני מספרת את כל הרקע? כדי שתבינו אותי איך התייחסתי לעסק, כש-אדם כזה, שלא מבלבל את הביצים כנוהל קבע, בא ומספר לנו שברברה סטרייסנד השתתפה בנעוריה בסרטים פורנוגרפיים. אמרתי אין דבר כזה! מיסים סטרייסנד עם השביסים האמריקאים הסולידיים, והר תרומות למגבית? אין! אמר לנו „אוואי! אוואי! זה עכשיו יצא בפאריס בקסטה של הווידאו. ראיתי כמו עיני! חיטטו בסרטים עתיקים, מצאו אותה, והעבירו את זה לווידאו. היא, גיין מנספילד, תקע זאפטה שנייה.

יש דברים שאדם רוצה שישארו במגני רה המסודרת שלהם. ברברה סטרייסנד אצלי, זה מהדברים האלה. אם ברברה סטרייסנד — אז אין אלהים.

לחברה המפיצה את העסק, יש גם את מיס צרפת 1980 בסרט כחול. ממש מיב-חר. אמרתי לו — תשיג לי את הסרט! אמר לי „אוואי, אוואי.“

עלינו אליו חבורה שלמה, והתכווננו לבחון בתשומת-לב את העסק. אף אחד לא התייחס ל„קלוז-אפים“ של מה שאמור להיות, אברה-המין הכי מפורסם בעולם. כולם נדבקו בעיון על האף, הפנים, והי-

להעביר את הסיר דירה, ללהבה הקטנה טנה ביותר שעל הכיריים. להניח אותו שם על האש הקטנה הזו שש שעות. שית בשל, שיתבשל הפנים, שש שעות בסיר מכוסה. בסוף התהליך נישארת חצי עד שלושת-רבעי מכמות המים שבסיר. שיהיה ברור: שלושת רבעי עד חצי נשארים. לא מתאדים. מה יש פה לא להבין? קצת תושיה. נשאר הרבה יותר מים? הורידו את המיכסה אחרי שש שעות, ובשלו חזרה על אש גדולה שית אדו הנוזלים. נשאר פחות מדי מים? תוסיפו לפני שנחרך.

לא להתפתות לבשל מהר-מהר על אש גדולה. הזמן הזה נחוץ לגריסים כדי שיוציאו מעצמם את כל הכישרונות. אחרי שמכבים את האש, מגלים שהמים קיבלו צבע חום ורדרד. זה נוזלי כמו שמנת מתוקה.

את הגריסים שבבד אוכלים המבורגים, ואת מיי-הגריסים נותנים לתינוק, אבל בנוסחה הבאה: מסגנים במסגנת של תינוקות את מיי-הגריסים, ונותנים בבק-בוק: 160 סמ"ק מיי-גריסים, פלוס השאר חלב מפורסטר. (השאר, זה הכמות המומי לצת לגילו של התינוק לארוחה. זאת אומרת שאם התינוק אוכל ארוחה של 250 גרם, מכניסים לו תערובת של 160 מיי-גריסים ו-90 חלב.

כשהתינוק קטנטן, יש להרתיח לו את החלב. אבל מגיל חמישה חודשים אפשר להפסיק להרתיח. אה, כן. לכל מנת אוכל כזו מוסיפים חצי כפית סוכר ענבים. לא סוכר רגיל! מיי-הסיר מספיקים לכמה ארוחות ביום, אבל שלומית ממליצה להכין מה גריסים חדשים כל יום! גריסי פנינה מכילים אכזוז חלבונים הכי גבוה מכל סוגי התבואה.

(קראתם את הספר ניסים וניפלאות לא-רוחת בוקר? יופי של ספר, מביא השר-אות!) והרי החדשות, ועיקר החילה. העסק מועתק כמעט כלשונ מראיון עם הווג בלאישה. פרט למירשם הסופי, שהוא מבורר ומשוכלל יותר.

„בפעם הראשונה נתקלנו בזה שלומית ואני כשביקרנו בתי סיינטולוגים וילדיהם נראו לנו גיאברים, שופעי בריאות וחוסן גופני — כמו שמספרים שנראו הצברים“ בעיני עולים חדשים שבאו לארץ מחו"ל. „ואו סיפרו לנו על מתכון הפלא לתי-נוקות ועל תולדותיו; איך בנו של רון הבארד מייסד הסינטולוגיה, היה מאושפו בבית-חולים ונטה למות. כיוון שלא היה מסוגל לעכל שום אוכל שניתן לו.

„כאשר לא היה עוד מה להפסיד הוציאו אותו הוריו, על אחריותם וניסו להאכילו במזון שהוכן על-ידי ידע מימי הרומאים. עם כמה שיכלולים מודרניים. וזה הדבר שהציל את חייו.

„להבדיל אלפי הבדלות, טליה שלנו סבלה בחודש הראשון לחייה משילשולים חריגים, מאוד מאזגים, ומהבקבוק הרא-שון שהכנו לה על פי אותו מתכון, השת-

הקיצר, גרעין חיטה, זה עסק קשה. יש לו שבע שכבות. שחקים אותו כמ-כונות התעשייתיות. שיכבה אחרי שיכ-בה, כמו בעל. כל שיכבה נותנת איכות אחרת של קמח, וכל שיכבה הולכת לחוד לצרכים אחרים.

השחיקה הזו, זו השחיקה של הקמח. מפה לשם הגרעין מתקטן ומתגמד. כש-נישאר הבובקע הקטן — הבאמצע, ערום, זה הסולת. יש סולת עם נקודות חמות שהיא עם סובין, ובריאיה יותר, ויש סולת לבנה, שהיא מבוררת ומעודנת יותר. דרך אגב, לאכלנים מפורסמים בני שני-תיים, לוקחים כף אחת סולת, כוס אחת חלב, חצי כפית קקאו (לכבוד הברזל שבעסק) ומבשלים תוך בחישה כל הזמן, שלא יהיו גושים. כשרוחח עם בועות, מכבים את האש, מערבבים בפנים מהר בבחישה ביצה אחת שלימה, שמתבשלת בשאריות החום באופן הומוגני. בוחשים כל הזמן, כשמצטנן טיפה, ממתקים עם כף אחת שטוחה, (או פחות לפי הטעם) דבש. לא מכניסים את הדבש כשהעסק רותח, כי החום הורס את התכונות החי-סוניות של הדבש, והכל, פותרים כך

סופרמן עומדי וינברג זה מה שגודל מרוב גריסים

כוכבת פורנו סטרייסנד? עתיקות מאוררות

לגמרי. אותה התיסרוקת מלפני הרבה שנים, אותו האף המפורסם, בדיוק-בדיוק, כל גל ושקע שלו כמו במציאות. אותה הסנטר הכפולציק שהיה לה גם בתור צעירה, אותו מיבנה הגוף, והכי חשוב — עובדה שהיא לא מגישה שום תביעה נגד אף אחד, למרות שחוברת מפורסמת לסרטים כחולים מכריזה בראש חוצות פאריס, שברברה סטרייסנד היא כוכבת של סרט פורנו.

אני חוקה בלהביע שוקים. מפיס הספי-רים צחק. מה את מתפלאת? את חושבת שרק היא? המון כוכבות סרטים ידועות מאוד התחילו את הקאריירה שלהן בסר-טים פורנוגרפיים בשביל כסף וקשרים. הסרטים היו מיועדים להפצה במיורח הרחוק, ושם כידוע, זה יקום אחר. לאמי ריקאים העולם זה אמריקה ואירופה. הש-אר זה ילדים.

ככה התקדמו פעם בחיים. בחוגי המיק-צוע בהוליווד זהו סוד ידוע. לא מתרגי-שים מדברים כאלה. באותה הקאסטה היה גם סרט עם גיין מנספילד. הפרצוף הוא אותו הפרצוף, אבל החוזה המפורסם, אם זה היא, אין ספק שמלא מאוחר יותר בסיליקון. עולם מטר-רף! עולם מטורף!

חיים קשים

את הסיפור הבא סיפר לנו מייק סטולוביצקי, ואכלנו את השטיח. צייד יוצא לצוד ביער. פתאום מת-נפלת עליו גורילה לא נורמלית, אונסת אותו, ובורחת.

חבוט מרוט זחל עד ביקתת הצייד שלו. ניכנס למיטה, ולא יצא שבוע. כל הזמן הוא התמכר לצער. בא אליו חבר, וניסה לנחם אותו: „תראה, זה לא סוף העולם. אתה תשכח! אתה תתגבר!“

„איזה תשכח! איזה תתגבר!“ מרף הצייד בבכי. „הגורילה לא כתבת! לא מתקשרת! כילום!!“